

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť N. P., D., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodcovským rozhodnutím rozhodcu JUDr. J. Č. sp. zn. RK Cb/1/2007 zo 7. mája 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť N. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. januára 2010 doručená sťažnosť N. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a rozhodcovským rozhodnutím rozhodcu JUDr. J. Č. (ďalej len „rozhodca“) sp. zn. RK Cb/1/2007 zo 7. mája 2007 (ďalej len „namietaný rozhodcovský rozsudok“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa spolu s manželom 17. septembra 2007 dozvedela o prebiehajúcom exekučnom konaní o vymoženie 7 500 000 Sk s prísl. na Okresnom súde Košice II (ďalej len „okresný súd“) vykonávanom súdnym exekútorom Ing. Mgr. B. H., na základe exekučného titulu - namietaného rozhodcovského rozsudku.

Dňa 18. septembra 2007 podala sťažovateľka spolu s manželom trestné oznámenie a v októbri 2007 nahliadnutím do príslušného spisového materiálu zistila, že 12. septembra 2007 vydal okresný súd poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

Dňa 14. septembra 2007 bol na základe namietaného rozhodcovského rozsudku zablokovaný exekútorom nehnuteľný majetok manželov a ich bankové účty a sťažovateľka nemohla tento majetok užívať a nakladať s ním.

Po podaní námietok proti exekúcii navštívila sťažovateľka 26. októbra 2007 spolu s manželom rozhodcu „za účelom vyhotovenia kópie celého rozhodcovského spisu, o čom bola vyhotovená aj notárska zápisnica“, pretože predtým nemali vedomosť o uskutočnení rozhodcovského konania.

Sťažovateľka ďalej v sťažnosti podrobne opisuje dôvody, v čom vidí porušenie svojich práv postupom rozhodcu, a tvrdí, že namietaným rozhodcovským rozsudkom zo 7. mája 2007 boli porušené aj viaceré ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“).

Podľa tvrdenia sťažovateľky došlo postupom a namietaným rozsudkom rozhodcu k porušeniu jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a tiež

práv podľa čl. 13 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a preto navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie a vykonaní dokazovania prijal vo veci jeho sťažnosti tento nález:

„1. Základné právo na prerokovanie veci súdom zriadeným zákonom a práva na spravodlivý proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

2. Základné právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

3. Základné právo na prejednanie záležitosti zákonným sudcom zaručené čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

4. Základné právo vlastníť majetok zaručené čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

5. Základné právo na pokojné používanie majetku zaručené čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

6. Základné právo na účinné právne prostriedky nápravy zaručeného čl. 13 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom rozhodcu JUDr. J. Č. v rozhodcovskom konaní, porušené bolo.

7. Ústavný súd Rozhodcovský rozsudok bez čísla konania zo dňa 7. 5. 2007, vydaný v rozhodcovskom konaní rozhodcom JUDr. J. Č., v celom rozsahu zrušuje.

8. Ústavný súd Rozhodcovský rozsudok č. k. RK Cb/1/2007 zo dňa 7. 5. 2007, vydaný v rozhodcovskom konaní rozhodcom JUDr. J. Č., v celom rozsahu zrušuje.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 25 tisíc eur, ktoré je povinný rozhodca JUDr. J. Č., nar. ..., K. zaplatiť sťažovateľke N. P., nar. ..., D., do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Sťažovateľka v tejto veci žiada, aby jej meno, priezvisko, bydlisko, bolo v publikovaných rozhodnutiach nahradené iniciálkami v súlade s pokynom predsedu

Ústavného súdu Slovenskej republiky o anonymizácii údajov, publikovaných v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. marca 2004.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny

prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Sťažovateľka v petite sťažnosti namieta, že k porušeniu jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 13 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu malo dôjsť nezákonným postupom rozhodcu v konaní vedenom pod sp. zn. RK Cb/1/2007 a namietaným rozhodcovským rozsudkom zo 7. mája 2007.

Ako vyplýva zo sťažnosti, sťažovateľka sa však dozvedela o tomto rozsudku ešte 26. októbra 2007 na notárskom úrade JUDr. J. A. (o čom bola spísaná aj notárska zápisnica), ako to sama uvádza na strane 2 svojej sťažnosti adresovanej ústavnému súdu. Znamená to, že už v tento deň 26. októbra 2007 sa sťažovateľka mohla reálne dozvedieť o „inom zásahu“ do jej označených práv spočívajúcom v namietanom nezákonnom postupe a rozsudku rozhodcu.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na uvedený deň oboznámenia sa sťažovateľky so spisovým materiálom namietaného rozhodcovského konania sp. zn. RK Cb/1/2007 (súčasťou ktorého bol aj namietaný rozhodcovský rozsudok zo 7. mája 2007) a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (až 13. januára 2010) možno konštatovať, že lehota stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podala túto sťažnosť.

Ústavný súd preto nemal inú možnosť, len sťažnosť sťažovateľky odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2010